

Yttrande över skrivelse från Svenska Filminstitutet

SVT lämnar härmed sina synpunkter på skrivelsen ”Rådens sammansättning, form och funktion” som författats av Svenska Filminstitutet 2016-06-02.

Mvh

Lena Glaser, programdirektör

SVTs synpunkter på skrivelsen ”Rådens sammansättning, form och funktion”

Under våren 2015 ombads ett antal intressenter att inkomma med remissvar gällande DS 2015:31 Framtidens filmpolitik. I SVT:s remissvar framhölls vikten av branschens närvaro i filmpolitikens kärnprocesser. Den gamla filmavtalskonstruktionen garanterade branschen inflytande. I och med införandet av en ny filmpolitik framhöll SVT vikten av att motsvarande möjligheter till inflytande skulle garanteras.

SVT påpekade i sitt remissvar att den föreslagna indelningen av råden borde övervägas noggrannare och pekade som exempel på konstruktionen som finns i Danmark. Den danska motsvarigheten till SFI, DFI, har tre råd; ett för långfilm, ett för dokumentärfilm och ett för arkiv och forskning. Råden består av fem medlemmar som utses av branschorganisationer och intressenter. De ger DFI:s styrelse råd om övergripande filmpolitisk inriktning, är också involverade i tillsättning av medlemmar i styrelsen och involverade i rekryteringen av konsulenter.

SVT poängterade att de svenska rådets inflytande bör vara reellt. Det bör finnas tydliga arbetsbeskrivningar, vilka kriterier de ska arbeta utifrån, vad som är deras uppdrag samt ett övergripande mål. Utöver råden, borde enligt SVT, SFI ha ytterligare kontaktytor gentemot branschen utöver den kontakt som råden utgör. En kontinuerlig kontakt med branschens olika parter är en viktig framgångsfaktor för en ny filmpolitik.

Det förslag som SFI nu presenterar, med relativt stora och partssammansatta råd, lever inte upp till den insyn och det inflytande som SVT efterfrågat. Konstruktionen riskerar att inte vara meningsfull. Rådets funktion och mandat gentemot SFI:s styrelse är otydlig och till sin karaktär liknar de mer referensgrupper.

Att föreslå en (1) representant för ”tv-bolagen” är dessutom att förenkla bilden av en komplex bransch där en aktör som SVT arbetar med hel genrebredd; spelfilm, dokumentär, kortfilm, talangprojekt samt barnfilm. Andra tv-bolag arbetar utifrån sina förutsättningar som ofta är en kommersiell marknad med smalare genrebredd. SVT kan i detta sammanhang inte representeras av ett kommersiellt tv-bolag då vi har en bredare palett av utbud. SVT menar därför att partssammansättningen vare sig är korrekt eller tillämplig. Om den ändå tillämpas bör parterna själva avgöra vem som ska sitta i rådet.

I regeringens proposition nämns vikten av att de filmpolitiska stöden återkommande ska utvärderas, utvecklas och förändras. SVT har efterlyst en vidare utredning i denna fråga i remissvaret till DS 2015:31.

En mer flexibel och transparent process borde övervägas. Vissa frågor kräver ett bredare inflytande då många är berörda, medan andra frågor endast gäller ett fåtal.

SVT menar att det vore lämpligare att ge råden karaktär av expertråd (då med färre medlemmar) än partsråd och att råden vid förändringar i t ex stödordningen bör kompletteras med en öppen process. Ett remissförfarande med distinkta former och garanterat inflytande bör övervägas. Målet med remissförfarande ska vara tydligt, likaså processen och remissernas ställning i SFI:s fortsatta arbete.

En remissmodell gör att alla parter ges tid att ta ställning, samt möjlighet att yttra sig i flera olika frågor vid olika tillfällen då behov finns.

SFI får därigenom möjlighet att hämta in synpunkter från hela branschen med resultat att fler får möjlighet till reellt inflytande i framtidens filmpolitik.